

- c) organizowanie pokazów i wystaw oraz współpraca z właściwymi organizacjami w zakresie działalności wydawniczej,
- d) współpraca z właściwymi organami przy ustalaniu programów studiów i metod kształcenia urbanistów, architektów, inżynierów i techników budownictwa oraz organizowanie stałego podnoszenia ich kwalifikacji,
- e) współdziałanie z organizacjami społecznymi działającymi w zakresie budownictwa, architektury, urbanistyki i plastyki,
- f) inicjowanie i organizowanie współpracy na terenie międzynarodowym.

2. Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury w sprawach związanych z wydawaniem aktów normatywnych objętych zakresem jego kompetencji działa przy współpracy i porozumieniu z zainteresowanymi ministrami oraz prezydiami rad narodowych.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1952 r. w sprawie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. z 1952 r. Nr 34, poz. 240 i z 1954 r. Nr 16, poz. 61).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

17

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1957 r.

w sprawie utworzenia Urzędu Górniczego do Badań Kontrolnych Urządzeń Energo-Mechanicznych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. z 1954 r. Nr 47, poz. 223 i z 1957 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Urząd Górniczy do Badań Kontrolnych Urządzeń Energo-Mechanicznych, zwany dalej „Urzędem”.

2. Urząd ma siedzibę w Katowicach.

§ 2. Urząd powołany jest do przeprowadzania w zakładach górniczych na obszarze całego Państwa badań rocznych

i kontrolnych dźwigów i urządzeń dźwignicowych oraz (w zakresie uregulowanym w górniczych przepisach bezpieczeństwa) badań rocznych i kontrolnych szybów, urządzeń wyciągowych i sygnalizacyjnych oraz urządzeń elektrycznych i trakcji elektrycznych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą osób podlegających obowiązkowi wojskowemu.

Na podstawie art. 75 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 6, poz. 46, z 1951 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 22, poz. 172, z 1953 r. Nr 27, poz. 104, z 1955 r. Nr 6, poz. 37 i Nr 32, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej są obowiązani uzyskać zezwolenie właściwych organów wojskowych na wyjazd i pobyt za granicą albo przekroczenie granicy na podstawie przepustek w małym ruchu granicznym w trybie i na zasadach określonych w przepisach normujących służbę wojskową żołnierzy.

§ 2. Nie wymaga zezwolenia organów wojskowych wyjazd i pobyt za granicą mężczyzn podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu i kobiet przeznaczonych do pomocniczej służby wojskowej, a nie pełniących czynnej służby wojskowej.

§ 3. Osoby wyjeżdżające za granicę (na stałe zamieszkanie lub czasowy pobyt) albo przekraczające granicę na podstawie przepustek wydawanych w małym ruchu granicznym lub na podstawie przepustek turystycznych, jak również przekraczające granicę morską na podstawie kart pływania morskich — nie mogą przewozić za granicę żadnych wojskowych

dokumentów osobistych (książeczek, legitymacji wojskowych i zaświadczeń o utracie książeczki lub legitymacji) ani kart powołania.

§ 4. 1. Osoby wyjeżdżające za granicę na podstawie paszportów zagranicznych, z wyjątkiem żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, obowiązane są przed otrzymaniem paszportów złożyć dokumenty wymienione w § 3 za potwierdzeniem odbioru w wojskowej komendzie rejonowej, do której należą pod względem ewidencyjnym.

2. Osoby, które mają wyjechać za granicę na podstawie paszportów zagranicznych służbowych w sprawach nagłych, mogą, w przypadkach gdy złożenie dokumentów wymienionych w § 3 we właściwej komendzie rejonowej spowodowałoby dodatkową zwłokę — złożyć te dokumenty za potwierdzeniem odbioru w Wojskowej Komendzie Wojewódzkiej Warszawa-Miasto.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą również osób zwolnionych od powszechnego obowiązku wojskowego, a posiadających wojskowy dokument osobisty.

4. W przypadkach określonych w ust. 1 — 3 wydanie paszportu zagranicznego uzależnione jest od przedłożenia organowi wydającemu paszport potwierdzenia odbioru wojsko-

wych dokumentów osobistych wydanego przez wojskową komendę rejonową lub wojskową komendę wojewódzką (ust. 2).

5. Przepisy ust. 1 — 4 nie dotyczą osób wyjeżdżających stale służbowo za granicę w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych w służbie ruchu żeglugi wodnej i powietrznej oraz w komunikacji lądowej. Osoby te obowiązane są złożyć dokumenty wymienione w § 3 za potwierdzeniem odbioru w dyrekcjach przedsiębiorstw, w których są zatrudnione.

6. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się również w przypadkach, gdy wyjazd za granicę następuje na podstawie klauzuli paszportowej umieszczonej w dowodzie osobistym.

§ 5. Wojskowe komendy rejonowe (Wojskowa Komenda Wojewódzka Warszawa-Miasto) zwracają przechowywane dokumenty osobom zainteresowanym po ich powrocie z zagranicy przy równoczesnym odbiorze wydanego im potwierdzenia odbioru złożonych dokumentów.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 lipca 1952 r. w sprawie udzielania przez władze wojskowe zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicę osób podlegających obowiązkowi wojskowemu (Dz. U. Nr 37, poz. 258).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: M. Spsychalski

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 stycznia 1957 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957.

Na podstawie art. 3, art. 10 i art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957 bez wezwania przez prezydium powiatowej (miejscowej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla.

2. Od obowiązku uiszczenia zaliczki (ust. 1) wolne są nowopowstałe rolnicze zrzeszenia spółdzielcze, rolnicze spółdzielnie wytwórcze i rolnicze zespoły spółdzielcze, co do których uchwały o założeniu zostały podjęte i zatwierdzone po dokonaniu indywidualnych zniw w 1956 r.

§ 2. 1. Wysokość zaliczki (§ 1 ust. 1) wynosi:

- 1) 45% wymiaru podatku gruntowego, ustalonego za rok 1956 po uwzględnieniu obniżek zastosowanych w roku 1956 na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 145 i z 1956 r. Nr 14, poz. 71) oraz obniżek i ulg wynikających z §§ 4 i 5 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów;
- 2) 25% kwoty wymiaru podatku gruntowego za rok 1956:

a) dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych),

b) dla zrzeszeń uprawy ziemi, zespołów uprawowych i sąsiedzkich grup uprawowych co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej 3 lat, w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych w przypadkach szczególnie uzasadnionych mogą w drodze uchwały — na wniosek prezydiów powiatowych rad narodowych — obniżyć odpowiednio wysokość zaliczki (ust. 1 pkt 1) dla gospodarstw rolnych, położonych na obszarze poszczególnych wsi, gromad, osiedli, miast lub powiatów. Po zastosowaniu obniżki wysokość zaliczki nie może być mniejsza, niż 35% wymiaru podatku gruntowego, ustalonego za rok 1956.

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku gruntowym od całości lub części gruntów powstał w dniu 1 stycznia

1957 r., podstawę obliczania zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z gospodarstwa rolnego według zasad obowiązujących w 1956 r., gdyby podatnik w 1956 r. podlegał obowiązkowi podatkowemu.

§ 4. Zaliczkę obniża się o stosowne procenty określone w przepisach §§ 6 i 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, jeżeli podatnikowi przysługują w roku 1957 ulgi w podatku gruntowym na podstawie tych przepisów.

§ 5. Zaliczka jest płatna:

- 1) dla podatników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 — w dwóch równych ratach do dnia 28 lutego i do dnia 15 maja 1957 r.;
- 2) dla podatników wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 2 — do dnia 15 maja 1957 r.

§ 6. Zaliczki na podatek gruntowy na rok 1957 nie wymierza się w całości lub w części w wypadku, gdy:

- 1) podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 2) podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem, użytkownikiem, dzierżawcą gruntów państwowych) gospodarstwa rolnego lub jego części;
- 3) podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na rok 1957 zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 7. 1. Prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli mogą udzielać z urzędu lub na wniosek podatnika przy poborze zaliczki ulgi z § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym w wypadkach, gdy w grudniu 1956 r. lub w 1957 r. gospodarstwo rolne zostało nawiedzone klęskami żywiołowymi lub losowymi w stopniu uzasadniającym przyznanie takiej ulgi.

2. W przypadkach, gdy to jest uzasadnione na skutek zaistniałych w 1956 r. po wymiarze podatku gruntowego za ten rok nadzwyczajnych okoliczności, istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika, a podatnikowi temu udzielono ulgi w podatku gruntowym za rok 1956 w trybie § 8 ust. 1—3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1955 r. w sprawie obniżek i ulg w podatku gruntowym, prezydium powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty mogą na wniosek podatnika udzielać odroczeń płatności każdej raty zaliczki, w granicach uprawnień zawartych